

Komisja zarzuca również Radzie, że ta odmówiła dostosowania współczynników korygujących, jakie powinny być stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur w zależności od miejsca pracy czy zamieszkania zainteresowanych. Zdaniem skarżącej, bezsporne jest, że „decyzja” Rady w ogóle nie porusza tej kwestii, ponieważ motywy ją uzasadniające odnoszą się wyłącznie do „klauzuli wyjątkowej” z art. 10 załącznika XI. Podejście Rady należy tym samym uznać za niezgodne z prawem zaniechanie działania.

(¹) Decyzja Rady z dnia 19 grudnia 2011 r. w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady dostosowującego ze skutkiem od dnia 1 lipca 2011 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur, Dz.U. L 341, s. 54.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 30 kwietnia 2012 r. — Billerud Karlsborg Aktiebolag i Billerud Skärblacks Aktiebolag przeciwko Naturvårdsverket

(Sprawa C-203/12)

(2012/C 184/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Billerud Karlsborg Aktiebolag i Billerud Skärblacks Aktiebolag

Strona pozwana: Naturvårdsverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z przepisów art. 16 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/87 (¹) wynika, iż operator, który w dniu 30 kwietnia nie dokonał zwrotu wystarczającej ilości przydziałów, podlega karze niezależnie od powodu braku zwrotu, na przykład w razie gdy operator ten dysponował w dniu 30 kwietnia wystarczającą ilością przydziałów, lecz nie dokonał ich zwrotu z powodu zaniechania, błędu administracyjnego lub problemów technicznych?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy art. 16 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/87 pozwala na zwrot

lub obniżenie kary, na przykład w okolicznościach opisanych w pierwszym pytaniu?

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 lutego 2012 r. w sprawie T-282/08, Grazer Wechselseitige Versicherung AG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 9 maja 2012 r. przez Grazer Wechselseitige Versicherung AG

(Sprawa C-215/12 P)

(2012/C 184/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Grazer Wechselseitige Versicherung AG (przedstawiciel: H. Wollmann, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- 1) Uchylenie zaskarżonego wyroku.
- 2) Ostateczne rozstrzygnięcie sporu i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/06 (ex NN 77/06) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Banku Burgenland (Dz.U. L 239, s. 32) oraz obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania przed sądem i Trybunałem.
- 3) Pomocniczo względem wniosku w pkt 2 przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd i orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy niniejszego odwołania zaskarżony został wyrok Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie T-282/08 Bank Burgenland. Wnosząca odwołanie zaskarża orzeczenie Sądu w całości. Jej zdaniem zaskarżony wyrok jest obciążony błędami procesowymi, wskutek czego naruszone zostały interesy wnoszącej odwołanie. Ponadto uważa ona, że Sąd wielokrotnie naruszył w orzeczeniu prawo Unii. Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty: